Ч. 117 Четвер 26 мая (7 червня) 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої" і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Торжество отвореня Вистави.

Вчерашному торжеству отвореня Вистави сприяла красна погода; день був ясний і теплий аж до самого кінця торжества. Торжество розпочало ся богослуженєм в латиньскій катедрі, де відправила ся тиха служба Божа, на котрій явили ся Є. Ексц. п. Намістник ґр. Баденї, президия Ради міскої, члени комітету виставового і виставцї. В годину опісля стали збирати ся на улицях міста почавши від палати Намістництва аж на площу Вистави товпи народу, репрезентациї всіляких корпораций, товариств, молодіж шкільна і т. д.

Тимчасом на місци Вистави саме під будинком промисловим дожидали вже численно зібрані достойники державні і краєві і комітет виставовий приїзду Найдостойнїйшого Гостя, Архікнязя Кароля Людвика. Передовсім дожидав вже тут Найдостойнїйший Архікнязь Леопольд Сальватор, котрого приїзд повитала музика імном народним; відтак міністри ґр. Фалькенгайн, Яворский і Мадейский, командант корпуса кн. Віндішґрец і ґенераліция, Маршалок краєвий кн. Санґушко, всї члени Видїлу краєвого, майже всї члени Сойму краєвого, репрезентанти духовеньства попереду з князями церкви Впреосьв. Сембратовичем, Моравским і Ісаковичем, репрезентанти шляхти, міщаньства, урядів і висших шкіл, а також цехи з хоругвами.

На кілька минут перед 11 год. прибув на місце вистави Є. Цїс. і Кор. Високість Найдостойнїйший Архікнязь Кароль Людвик в униформі ґенерала кавалериї, в супроводї Є. Ексц. п. Намістника ґр. Баденього. Зібрані повитали Єго грімкими окликами, а кн. Адам Сапіга і цїла президия Вистави завела єго до павільону промислового, де на підвисшеню зладжений був величавий престол під голубим бальдахіном брамований кармазином і гермелїнами. Найдостойнїйший Гість привитавши ся з Найдост. Архікн. Леопольдом Сальватором вийшов на підвисшенє в супроводї Найд. Архікн. Леопольда.

В тій хвили відозвав ся президент Вистави Є. Ексц. кн. Адам Сапіга і серед глубокої тишини виголосив бесїду, котру ми вже вчера подали. Опісля промовив др. Савчак по руски, а закінчив кн. Сапіга просьбою до Найдостойнїйшого Архікнязя Кароля Людвика, щоби зволив відкрити Виставу. По сїм промовив Найдостойнїйший Архікняз по нїмецки, а закінчив кількома словами по польски. Коли Найдостойнїйший Архікнязь скінчив, піднесли всї присутні трикратний оклик в честь Є. Вел. Цїсаря, а хор мужеский товариств „Лютні" і „Еха" відсьпівав імн народний в супроводї музики і відозвались вістріли з моздїрів.

Підчас коли товариства сьпівали кантату польску і руску, відбував ся в павільонї серкль: Є. Цїс. і Кор. Високість розмавляв насамперед з мінїстрами пп. Фалькенгайном, Яворским і Мадейским, а відтак довший час з Є. Ексц. кн. Сапігою і з членом комітету виставого, п. Стан. Брикчиньским, з інжинїром ґр. Лубеньским, з директором п. Мархвіцким, котрого яко віцепрезидента міста випитував про відносини громади міста Львова. Дальше предcтавляли ся Є. Високости: старший інжинїр мінїстерияльний п. Сковрон, творець палати штуки, секретар Вистави п. Зелиньский, маляр Рибковский, президент міста Кракова Фрідляйн, п. Захариєвич, др. Смолька і т. д.

По серклю розпочав Найдостойнїйший Гість оглядати Виставу, а Єго обводив Є. Ексц. п. Намістник. Найдост. Архікнязь оглядав подрібно виставу фірми слюсаря Ґурецкого з Кракова, тапіцера Ткача зі Львова, Колїшера з Черлян, розмавляв довший час з властителем фабрики паперу Вайзером з Сасова, з Берлем Секлєром, фабрикантом бібули зі Львова, розвідував ся о фабрицї шкір Сусляка і Кальмана в Станїславові і т. д.

Підчас перерви в огляданю розмавляв Найдостойнїйший Гість з всїма князями церкви, Впреосв. Сембратовичем, Моравским і Ісаковичем, відтак з п. Колїшером, членом львівскої палати торговельної і промислової, з п. Міколяшем і др. Дальше оглядав Найд. Архікнязь вироби гути скла в Жовкві, печі кафльові з фабрики Кубіна, Бриха і Коженьовского у Львові, вироби столярскі братів Вчеляків у Львові і розвідував ся про промисл столярский і відносини фабричні. Є. Ексц. п. Намістник звернув увагу, що братя Вчеляки були перші, що розвинули сей промисл, за що їх Найдост. Архікнязь похвалив.

Опісля зайшов Найдост. Архікнязь до павільону міста Львова і тут приглядав ся ситуацийним плянам міста з 1848 і 1894 р. і зазначив великий розвій міста, а показуючи на нинїшну улицю Кароля Людвика, сказав: О сюди я перед лїтами находив ся. (Найдостойнїйший Архікнязь перебував в пятьдесяти роках через довший час у Львові і мешкав при згаданій улици, від чого пішла і еї назва). Дальше оглядав відділ львівского шкільництва, вироби кошикарскі з Вязівницї, виставу виробів спіритусових Бачевского і т. д. В переходї побачив Найдост. Архікнязь якогось селянина

---

6)

З КРАЮ ФАРАОНІВ.

Культурно-етноґрафічні образки з нинїшного і стародавного Єгипту.

(Після: Г. Бруґша, Ґ. Рольфса, Т. Наймана і др.)

II.

З Суеса зелїзницею до Каіра. — Ваді Тумілят і давний Ґосен. — Тель-ель-Кебір. — Саґазик і стародавний Бубастіс. Загальний погляд на нинїшний Єгипет. — Дещо з найновійшої істориї Єгипту.

(Дальше.)

Заким пустимо ся в дальшу дорогу по Єгиптї, не від річи буде послухати, що каже о краю і єго природї такий їх знаток, як бувший австро-угорский консуль, Т. Найман; то улекшить нам розгляд в дальшій подорожи.

Не лиш долїшний Єгипет — каже Найман (das moderne Aegypten, von Theodor Neumann, Leipzig 1893) — званий Ель Багарі, що значить „приморский край", але й горішний Єгипет або Ель Саід — „щасливий край" суть дїтьми Нілю. Білий Ніль несе з собою періодично намул, котрий колись утворив край, а відтак постепенно єго підвисшував; але сей намул не має такої урожайної сили, як той, що приходить синим Нілем з абесиньских ґір. Коли там настане пора дощів, а веснянне сонце стопить снїги на високих горах, жене вода з великою силою до синого Нілю і рве за собою з тих верховин велику масу дуже урожайної землї. Отсей намул робить Єгипет урожайним. Не дармо кажуть: „Без білого Нілю не було би Єгипту, а без синого не був би він урожайний". Важну ролю в дїланю Нілю грає тих шість водоспадів, що знаходять ся межи Хартумом а Ассуаном, та велике число порогів на тім самім просторі. Згадані водоспади — то також пороги, лиш на великі розміри. Без тих перешкод, які мусить ріка поборювати, не було би Єгипту; коли-би они не ставали ріцї в дорозї, то Ніль гнав би стрілою просто у море, а так має він час складати поволи той намул, який несе з собою. Свойства русла і его напрям зміняли ся з ходом часу дуже значно. Здає ся, що в давних часах спадав Ніль із значно більшої висоти, задля чого і повени були далеко більші. Великі простори, котрих нинї повінь не засягає, були давнїйше, як то вже доказано, орними ґрунтами. Так само можна на певно сказати, що русло Нілю було давнїйшими часами значно дальше на заходї, як нинї; доказом на то суть многі оази в лібійскій пустини та слїди старих розток, положених нинї значно висше понад уровенем Нілю. Воду з Нілю люблять в Єгиптї дуже пити; давнїйшими часами доставлювано еї аж до Константинополя до гарему султана, хоч правда, що она в тій порі, коли ріка зачинає прибувати, єсть нездорова і для людий шкідлива. Земля Єгипту ще й нинї дуже значно зміняє ся, як в наслїдок самих повений, так і від того, що ріка заєдно, хоч поволи, зміняє своє русло; наконець і від того, що західний і північно-західний вітер наносять богато піску, котрий творить пересуваючі ся видми і так безустанно зменшає обєм орної землї.

Підсонє Єгипту належить до найгорячійших і зближає ся до тропічного. В Єгиптї суть властиво лиш дві пори року, горяча і холодна, перша від кінця марта до кінця жовтня, друга від початку падолиста аж до кінця марта. Горяче підсонє Каіра і горішного Єгипту відзначає ся тим, що воздух єсть дуже сухий, підчас коли межи розтоками (в Дельтї) і на побережу Середземного моря подобає оно на підсонє полудневої Европи. Найвисша і найнизша теплота, яку Найман через вісім лїт добачив в Каірі, доходить майже до 48 степенів Цельзия в тїни, а то було дня 13 червня 1886 і 1 степень дня 1 січня 1890 р. о 7 год. рано. В горішнім Єгиптї єсть звичайно теплота о 3 до 4 степенї висша, як в Каірі. До найгорячійших місць на земли взагалї належать пізним лїтом місцевости над горішним Нілем, де гори з обох сторін підходять аж близько до ріки, як коло Асіут і Асуан. То само можна би сказати і о містах Суакінї та Масові, положених над Червоним морем. В обох сих

в медалем на грудех і спитав его, за що він одержав ту декорацию. Був то війт з Тренчи пов. ланцуцкого Якубець, котрий вийтує вже 24 літ і за то дістав ту відзнаку. По черзі оглянув ще Найдост. Архікн. виставу напитків з дібр Найдост. Архікн. Райнера в Іздебнику і тут випив чарку „орябинки", котрої скоштували також Найдост. Архікн. Леопольд і мін. гр. Фалькенгайн.

Після проґрами мав Найдост. Архікнязь оглянути ще палату штуки, але що вже було запізно, відложив то на нині, а пращаний комітетом Вистави, заявив свое незвичайне вдоволене з неї і вернув відтак до палати Намістництва.

Вистава краєва в р. 1894.

Так отже вистава краєва вже отворена: дволітна, запопадлива праця цілого краю, обох братних народів, его замешкуючих, увінчана прекрасним успіхом, що дає незбитий доказ о розвою краю на кождім кроці. Широке поле за стрийским парком у Львові покрилось стокількадесятьма величавими павільонами, в котрих цілий край немов складає іспит з того, що здобув за сотню минувших літ, під крилом Наймилостивійшої Династиї Габсбурґів. Два народи одноплеміннї, котрим доля судила від соток літ жити разом і спільними силами змагати до спільної всім народам високої мети: до як найбільшого культурного і економічного розвою, ту в Галичині, на тій земли, де їм обом запоручена всяка свобода, зійшлись, подавши собі руки, щоби перед цілим сьвітом виказати ся здобутками довголітної праці. Ласкавий Монарх, котрому доля кождого краю так горячо лежить на серци, зволив сам обняти протекторат над сим ділом свого краю. Заповівши свій приїзд на виставу краєву в осени, тепер вислав Він свого Найдостойнїйшого Брата, щоби в імени Его отворив сей чотиромісячний попис краю.

А попис сей, хоч і не дорівнує пописам щасливих, богатих, здавна добре загосподарованих країв, всеж таки величавий; будить він у кождім гордість, що минувші літа користно зужито в хосен краю, будить він надію на красшу будучність, будить любов між обома братними народами, котрих величная спільна мета злучила разом. Сьвято, котре тепер край сьвяткує, то — як се справедливо зазначив Найд. Архикнязь Кароль Людвик — справді красне сьвято мира, сьвято усильної праці і поступу.

Вистава краєва — як сказав Е. Е. князь Адам Сапіга і член Видїлу краєвого др. Д. Савчак — то діло і Поляків і Русинів, а радше тих частин обох народів, що заселяють Галичину. Неприхильні відзиви про виставу, ширені спершу людьми злої волї, що не вміють пошанувати нічиїх поривів патріотичних, що не вміють і не хотять оцінити та узнати нічиєї праці для добра свого народу, — ті відзиви прогули марно; їх нїхто не послухав. „З чим ми, Русини, можемо показати ся на виставі?" — питали они злорадно, мов би хотїли виставлені плоди праці цілого краю, обох народів, брати за працю лише незначного числа одиниць або одної верстви. Та недостача віри в себе, то ширене апатиї, то злонаміpене нищене всякого одушевленя і горячійшого пориву, могло пересьвідчити лише тих наших людий, що в очайдушній байдужности бачать свое і других добро. На щасте, не богато вже у нас таких. Тому близько шістьдесять літ міг Маркиян Шашкевич з розпукою писати, що в Славянщині нам, Русинам, судило ся послїднїми бути; але тепер, по пів сотні літ праці ми вже не можемо не вірити в свою силу, ми не повинні слухати очайдушних голосів людий, котрим що найменче треба відмовити щирости; ми повинні разом з цілим краем (по словам Найдост. Архикнязя) дивити ся з вдоволенем на те, що вже сотворили і здобули пильностию і змаганем до творчости.

Можна сьміло сказати, що в більшій части павільонів виставових, есть і праця руского ремісника, руского робітника. Павільони інституций краєвих — сеж павільони не лиш польскої праці, але й рускої. Безліч оказів виставових — сеж плід так польскої, як і рускої земли. Безліч праць виставлених — робила так польска, як і руска рука. Словом, вистава есть дійстно твором обох братних народів.

Львівскі товариства рускі поставили свій павільон. Там они повеличають ся своїм дорібком; доробок сей може видати ся скромним лише тим, що не знають нашої бувальщини і тих обставин, в яких ми жили. Маючи свободу розвивати ся лише в Австриї, ми на підставі результатів своеї праці, з вірою у свою силу, з вірою в красшу будучність нашого народу, можемо дивити ся на свій доробок і спільно з братами Поляками змагати до ще красшого розвою краю і населеня его, одушевлені покликом вїщого поета: „Боріте ся, поборете! Вам Бог помагае."

Перегляд полїтичний.

Постійна комисия податкова ухвалила внесене пос. Абрагамовича, щоби удержане більших огородів сполучене з господарством рільним було звільнене від податку.

З Будапешту доносять, що полїтики, котрі були вчера на авдиенциї у Е. Вел. Цїсаря, а іменно віцепрезидент палати панів Славій, президент палати послів Банфі, Сель і Кольоман Тіша, заявили, що лиш міністерство Векерлього було би в нинїшну пору відповідне і що таке міністерство не могло би обійти ся без дотеперішного міністерства справедливости Сілядіого. В кругах рішаючих однакож стрічає вступлене Сілядіого до кабінету на трудности. Fremdenblatt доказує, що криза не буде ще нині залагоджена. Инші газети віденьскі суть того погляду, що справа та рішить ся ще нині і Векерле буде знову покликаний до утвореня нового кабінету.

В Ґандаві в Бельгії почав вчера анархіст Антонїссен стріляти з револьвера на переходячих улицею людий і поранив кілька осіб. Люди кинулись тогди на него і так его побили, що его ледви живого відвезено до шпиталю. Антонїссен сказав, що хотїв пімстити ся на міщаньстві, бо не міг знайти роботи.

Новинки.

Львів дня 6 червня.

— **Зміни в старостах.** Е. Е. п. Намістник перенїс комісарів повітових: Вінк. Ґонсевского з Богородчан до Лїська, Ант. Завадского з Золочева до Богородчан, Стан. Добровольского з Лїська до Золочева; концепіста Намістництва Ос. Зембу з Коросна до Рогатина, і практикантів концептових Намістництва: Володисл. Тишков-

---

містах стає воздух від вогкости ще більше душний. Різниця теплоти межи Дельтою а горішним Египтом доходить пізним лїтом до 8 або 12 степенїв; але що воздух в Дельтї есть ще й дуже вогкий, то можна хоч і більшу спеку в Каірі та дальше горі рікою лекше видержати, як в Александриї і Порт-Саідї, де чоловік мусить безустанно потити ся і длятого може легко застудити ся.

В Каірі есть різниця межи теплотою в день а в ночи дуже велика; на добу доходить та різниця до 20 степенїв і більше — в день буде 45 степенїв тепла, а в ночи иноді ледви 15. Найбільша спека припадає на першу половину червня перед прибуванем Нілю. Скоро лиш ріка стане прибувати, то воздух освіжує ся, а тим має Ніль і для здоровля людского в Египтї велике значінє. Пошесть, яка в давних часах панувала в Египтї, кінчила ся завсїгди тогди, коли ріка прибула, а так само буває ще й тепер з пошестями, так було також з великою холерою в 1883 р. Дивно, що так само, як найдальше на півночи в Росиї, так також і в Египтї день 18 сїчня буває найстуденїйший в роцї, а так само як в Росиї від 24 червня зачинають купати ся в студеній водї, так само зачинають від того дня і в Египтї.

Через викопане каналу суеского і від великих плянтаций бавовни коло Каіра — в горішнім Египтї садять головно цукрову тростину — воздух не став анї холоднїйший, анї більше вогкий. Европейця з півночи той воздух розрушує, але він мусить по якімсь часї їхати трохи дальше в північні сторони краю, щоби відпочити від утоми. Роса спадає тут дуже обильно, але в зимових місяцях робить ся з неї іней. В горішнім Египтї, над берегами Нілю, вода навіть замерзає в тій порі і покриває ся тоненьким ледом. Найнеприятнїйший час — то у вересню і жовтню, коли по повени прилучае ся до спеки ще й велика вогкість. В осени і зимі бувають часто густі мраки, шкідливі для здоровля. Дощ паде в осени і зимі, найчастїйше в Александриї і Дельтї; сніг показує ся лиш рідко на побережу Середземного моря. Характеристичний для Египту есть вітер хамзін або камзін, котрого назва пішла від того, що він віє почавши від марта, 50 днїв, хоч за кождий раз лиш по кілька днїв. Вітер той есть шкідливий для здоровля а дуже часто появляе ся разом з ним і пошесть.

Велика урожайність землї, повставшої з намулу і піску пустинного, котрої верстви сягають в Дельтї навіть на 20 метрів в глуб понизше теперішного русла ріки, дасть ся пояснити крім своїм складом ще й тим, що земля, богата в глину, пукає від сонця і посухи, а через то воздух може в ню глубше засягнути і вода підчас повени має через то так підготовлений ґрунт, як того лїпше не зробило би деінде хоч би й яке пероранє. Не диво, що тут мимо садженя таких ростин (бавовни), котрі землю дуже обезсиляють, відбуває ся жниво все ще два рази до року. А все-ж-таки урожайність Египту далеко не така незвичайна, як була в давних часах.

Крім декотрих, згаданих вже свойств египетского клїмату, котрі ділають шкідливо на здоровле чоловіка, причиняє ся ще й яскравість сонїчного сьвітла, а то есть причиною, що нїгде нема тілько слїпих і одноокиx, як в Египтї. Недуга очий, звана египетским запаленем, есть характеристичною для сего краю, а нечистота тутешних людий причиняє ся ще більше до ширеня всїляких инших недуг. Найчастїйше проявляє ся пропасниця і недуга печінки а нетутешні люди западають часто на бігунку та на т. зв. нілеві болячки, котрі мають свою причину в нечистій водї до питя.

Погляд, який панував до недавна, будьто би люди в Египтї не занедужували на легки, есть хибний. З місцевих людий умирає дуже богато на сухоти, хоч правда, що з чужих значно менше. Яко клїматичне місце перебуваня через зиму, від жовтня до половини марта, есть Египет, що правда, для нездужаючих на груди і для реконвалесцентів добрий, але й то головно лиш Каіро та горішний Египет; для тих, що нездужають на легки, добре тут лиш таким перебувати, у котрих недуга ще не дуже розвинула ся і котрі мають ще достаточно сили видержати велику спеку та перебути одну, дві зими. Для нездужаючих на гортанку перебувати тут через зиму есть навіть небезпечно, бо не можна нїяк устерегти ся того, щоби не вдихати в себе мілкий порох з пустині. Живити ся тут недужим стає дуже трудно, позаяк кухнї тут навіть в такім заведеню купелевім, як Гелюан, що лежить з своїми сірковими купелями серед самої пустинї, суть дуже лихі. Санїтарні відносини Каіра від початку англійскої окупациї навіть погіршили ся. В першім ряді треба то приписати тій обставині, що давнїйший директор бюра для справ санїтарних велїв засипати всї канали відпливові. Внаслїдок того вода з дощів, спадаючих в зимі, не має нїякого відпливу, розмочує землю в тих частях міста, де мешкає найбільше робочого люду, а болото і всяка нечистота стоять там

ского з Камінки до Нового Санча, Ром. Комара з Нового Санча до Камінки, Володисл. Яновича з Рогатина до Коросна і Стан. Красиньского зі Львова до Мілця.

— **Пята львівска ґімназия** — має бути постепенно перемінена на ґімназию висшу.

— **Маґістрат львівский** оголошує конкурс на два віна по 258 зр. з фундациї ім. Цїсаря Франц Йосифа I. призначені для служниць. Убігати ся можуть лише слуги уроджені в Галичині, християнки, що скінчили 18-тий а не переступили в30-го року житя, моральні, незамужні і такі, що дід трех лїт служать у одного службодавця. Подання о припущене до льосованя мають бути внесені до 30 червня.

— **П. Михайло Ольшаньский,** звістний рускій публиці бувший артист руского народного театру, вертає по дволїтній перерві зі сцени Скарбківского театру у Львові назад на сцену руску і вже сего тиждня розпічне свої виступи в Станїславові, куди наша трупа сими днями заїздже. В особі п. Ольшаньского прибуває нашій сцені без сумніву сила вельми пожадана.

— **Чи то добрий, чи злий знак?** В Липици горішній, пов. рогатиньского має ставити ся мурована церков. Але до сеї парохії єсть прилучена ще й Липиця долішна, а громада тамошна поставила вже собі там власним коштом досить дорогу церков, а коли їй прийшло конкурувати до будови церкви в горішній Липици, она тому спротивилась, бо поставила вже одну церков, а тепер мала ще давати гроші і на другу. Право наказувало давати їй гроші, але справедливість казала, що годі. Обі громади не могли погодити ся. При послїдній розправі конкуренцийній старав ся староста п. Вайдович погодити обі громади і предкладав ставити в горішній Липици дешевшу деревляну церков, але громада Липиця горішна не хотїла відступити від свого права домагати ся конкуренциї Липиці долїшної. Тогди заявив властитель обшару двірского в горішній Липици, Маєр Перльмуттер, що він хоч иншого віроісповіданя, дасть ще 100 зр. понад то, до чого обовязаний, коли горішна Липиця звільнить долїшну від конкуренциї. Під таким самим услівем обіцяв дати 100 зр. і властитель другої части горішної Липиці Иоахим Перльмуттер. Третий властитель, Казимир Черминьский обіцяв ся дати 200 зр. понад свій обовязок. Тепер же обіцяв ся ще й властитель долїшної Липици, гр. Артур Русоцкий дати добровільно 200 зр. Наконець ще й громада долїшної Липиці обіцяла ся зложити добровільно 700 зр., коли еї звільнять від конкуренциї. Таким способом пішли датки на церков в горішній Липици, як би на лїцитациї і тепер розпічне ся там будова нової церкви. Добрий то знак, що й люди инших віроісповідань не жалують гроша там, де розходить ся о загальне добро, але злий знак, коли на будову рускої церкви мусять причиняти ся добровільними датками аж люди з инших віроісповідань і то навіть не християньских!

— **Мешкаия підчас вистави краєвої.** До поводженя вистави може дуже причинити ся достарчене мешкань для приїзжих гостий. А що львівскі готелї не можуть і половину їх помістити, то Дирекция вистави рішила зарадити тому в той спосіб, що в пяти нанятих домах урядила 150 комнат з можливою вигодою. В тих комнатах є зі 180 ліжок. На головнім двірци зелїзниці державної підчас вистави находить ся бюро кватирункове, де приїзжі, що хотять мешкати в приватних домах, можуть зголошувати ся. Одно або два ліжка з постелю, сьвітлом і послугою по дуже мірних цїнах. Центральне бюро кватирункове находить ся в касині міскім при ул. Академічній ч. 13.

— **Кровавий дощ у Львові.** Хто вчера по полудни по рієнім дощи переходив улицями Галицкої столиці, котра прикрасила ся на торжество отвореня вистави краевої різнобарвними хоругвами, міг був думати побачивши місцями великі червоні калюжі, що тут що четверта або пята камениця різали волів богам на жертву, але коли глянув по стїнах тих домів червоних місцями від вершка аж до спода, то мимоволї мусїло єму прийти на гадку, що то певно падав у нас кровавий дощ. Але деж там! — то повивішувані на торжество червоні хоругви малювали своєю краскою і стїни і болото.

— **Нещасливо закукала зазуля!** Онгди з'явив ся в цїсарскій палатї у Відни 43-лїтний урядник митовий з Карльсбаду, Кароль Герциґ в повнім, ґалевім униформі і там его придержано, бо показало ся, що він несповна розуму. Коли его відставлено до шпиталю, розповів він там: Дня 28 мая під вечер побачив я на земли перед урядом митовим в Карльсбаді крейцар на земли. В тій хвили, коли я схилив ся, щоби его підоймити, закукала на дереві зазуля. Мене взяв дуже великий страх і я побіг до свого помешканя та спитав там мого слугу, що маю зробити з тим зазулиним крейцаром. От я і приїхав аж сюди... Показало ся, що нещасливий зійшов з розуму в тій хвили, коли схилив ся по крейцар на землю.

Телеґрами.

Відень 6 червня. Палата панів приняла предложеня валютові і вибрала членів спільних Делеґаций а відтак президент міністрів закрив засїданя Ради державної в імени Є. Вел. Цїсаря.

Петербург 6 червня. Ізвольский іменований міністром-президентом при Ватиканї.

Рим 6 червня. Кріспі повідомив палату послів, що цїлий кабінет подав ся до дімісиї. Загально припускають, що король поручить знову Кріспіому утворити новий кабінет.

— **У Львові** виходять ті лїтературні часописи і вістники: **Зоря,** ілюстроване письмо лїтературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок,** ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда,** місячник політики, науки і письменьства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово,** вістник лїтератури, історії і фолькльору; 60 аркушів друку 5 зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

Нові книжки! Кобзар Т. Шевченка, критичне видане в гарній оправі з пересилкою 5 зр. **Записки** тов. ім. Шевченка, 4 томи по 1 зр. — **В. Чайченка:** Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч. II. 60 кр. ч. III. 80 кр.; Під хмарним небом, поезиї ч. I. 1 зр., З народного поля, поезиї ч. II. 60 кр. — **Сибір** О. Кенана ч. I. II. 1·20 зр. — **Пролісок,** збірник поезий Павла Граба ч. I. 20 кр.— **Словар** рос.-укр. ч. I. Уманця і Спілки, 2·50 зр.— Твори ч. I. Трохима **Зїньківского** 1 зр. — Лесї Українки і М. Стависького: Книга пісень **Гайного** 80 кр.; Л. Українка: **На крилах пісень,** поезиї 60 кр. — Ол. Колеси „про Юрия **Федьковича**" 20 кр. — **Пани і люди,** повість Левенка 80 кр. Єго-ж **„Солдатский розрух"** 10 кр. Історичну бібліотеку і всї вичислені книжки можна купити в книгарни тов. ім. Шевченка у Львов при ул. Академічній ч. 8.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 00	10·46	5·26	11 11	7·31	—
Підволичиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц-державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannengasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна тамже засягнути інформациї що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

на метер високо поверх землї. Лїтом роблять сонце і сухий воздух службу санїтарну, бо недопускають, щоби орґанїчні материї гнили, лиш заміняють їх в порох. Позаяк в послїдних роках смертельність значно збільшала ся, то анґлїйский протекторат видів ся спонуканим під конець минувшого року взяти ся за направу санїтарних відносин. Покликано великим коштом фахових людий з Анґлїї, Франциї і Німеччини та вставлено в єгипетскім буджетї 50.000 єгип. фунт. (1 єгип. фунт. 12 зр.) на каналїзацию і асанацию.

Про сю каналїзацию, о котрій згадує Найман, можемо тепер подати близші дані. Постановлено вибудувати такий резервоар на воду, котрий містив би в собі 3610 міліонів кубічних метрів води. Було би то отже на кілька миль довге і широке та відповідно глубоке озеро, до котрого підчас повени спроваджувано би всю воду, а з котрого відтак підчас посухи розпроваджувано би еї каналами по цїлім краю. Будова такого каналу була би найбільшою, якою нинїшний сьвіт може повеличати ся. Подібний резервоар був вже раз в Єгипті, побудований єгипетскими фараонами в нинїшній провінциї Фаюм і називав ся озером Меріс; тепер же в тій провінциї хотять заложити такий самий резервоар — зробити там з долини Раян, котра має 673 квадратових кільометрів (отже майже півтретя милї вздовж і впоперек), велике озеро, з котрого вода розходилась би каналами по краю та наводняла єго підчас посухи. Давне озеро Меріс мало після Геродота 540, а після Плїнія навіть лиш 370 кільометрів доокола в обемі. Новий резервоар був би значно більший, а будова єго, обчислена на чотири роки, коштувалаби звиш 63 міліонів зр. Єсть ще инший проект, а іменно, щоби на Нїлю коло острова Філе, де єсть славна, стародавна сьвятиня єгипетскої богинї Ізіс, вимурувати резервоар; але тут єсть знов обава, що той неоцїнений памятник єгипетскої культури стояв би що року через пять місяців під водою і зруйнував би ся зовсїм. Премудрі Анґлійці радять, щоби ту сьвятиню розібрати камінь по камінчику та перенести на инше місце, іменно на острів Біґех, віддалений від Філе на 50 метрів. Кошти такого перенесеня обчислено на півтретя міліона зр.

Побіч мови арабскої — каже Найман дальше — та всіляких говорів єгипетских уживає ся ще, головно на побережу та над каналом суєским мови францускої, хоч она виходить вже поволи з ужитку. Мови анґлїйскої учать у всїх школах, а в двох мінїстерствах єсть она навіть мовою урядовою, але в краю якось не дуже приймає ся. За то зачинає ся ширити мова нїмецка, головно через то, що многі молоді люди виховують ся і кінчать висші школи у Відни або в Берлинї.

Судьба єгипетских жінок з розвоем культури погіршила ся. Многі доньки з висших станів, виховані по европейски, не можуть вже привикнути до житя в гаремах під надзором евнухів і для того декотрі не хотять віддавати ся. За то входить чим раз більше в житє звичай, що молода з висших станів зобовязує контрактом свого судженого, що він не возьме собі другої жінки.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

На час вистави
значно знижені ціни
колдри
по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.
Колдри атласові
по 12·50 15, 18, 20 злр.
і висше.
Колдри на овечій вовні
без конкуренциї найдешевше
поручає
Иосиф Шустер
Львів,
ул. Коперніка ч. 7. 43

Помада Phönix

на виставі гіґієнічній в Штутґарді 1890 відзначена, є після лїкарского ореченя і тисячів подяк, узнана яко одиноке істнуюче, дїйстно добре і нешкідливе средство, щоб у мужчин і жевщин викликати повний і буйний поріст волося, усунути випадане і лущене ся. Викликує також у дуже молодих мужчин сильний поріст вусів. Ручу за скуточність і нешкідливість. Фляконик 80 кр. почтою або за задатком 90 кр.

K. HOPPE, 53
Відень XIV. Sütteldorferstrasse 81.

Бюро оголошень і дневників
приймає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні урядженя для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІЇ

поручає

найновійше патентоване начинє кухонне з вні ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїєю.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплетні урядженя купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 48

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.